

LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0410018 Hjärtsjömåla

Natura 2000

Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav som finns i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut områden dels för fåglar som anges i EUs fågeldirektiv, dels för naturtyper och arter som anges i art- och habitatdirektivet. Genom utpekandet åtar sig länderna att de utpekade värdena i områdena ska bevaras långsiktigt. Natura 2000-nätverket är en av hörnstenarna i EUs arbete för att bevara biologisk mångfald. I fågeldirektivet och habitatdirektivet listas 170 naturtyper och sammanlagt cirka 900 växt- och djurarter som särskilt värdefulla. 90 av naturtyperna och drygt 100 av djur- och växtarterna i habitatdirektivets bilaga 1 och 2 finns i Sverige. Därtill häckar regelbundet cirka 60 av fågeldirektivets fåglar i vårt land.

Bevarandeplaner

För varje Natura 2000-område ska Länsstyrelsen ta fram en beskrivning. Detta ska göras i särskilda bevarandeplaner eller i en skötselplan om området även är naturreservat. I planen ska det finnas en beskrivning av området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturtyper och arter som ska bevaras och bidra till gynnsam bevarandestatus. Hot mot Natura 2000-områdets arter och naturtyper, och behov av bevarandeåtgärder, till exempel skydd eller skötsel, ska beskrivas. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken.

Bevarandeplanen ska fastställas av Länsstyrelsen, som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Bevarandeplanen ska revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar för området ändras. Den ska tas fram och hållas aktuell i dialog med berörda intressenter, och det är värdefullt om den som har ny information kontakter Länsstyrelsen. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument. För formell reglering av skydd eller skötsel kan andra beslut behövas, till exempel skyddsbeslut för naturreservat. Föreskrifter enligt eventuella skyddsbeslut gäller parallellt med den tillståndsplikt som gäller inom Natura 2000.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Mer information finns hos Länsstyrelsen, läs på webben eller kontakta en handläggare.

Kartor

Information om naturtypers utbredning och arter i ett enskilt område går att hitta med hjälp av kartverktyget Skyddad natur. Det kan nås på Naturvårdsverkets hemsida genom att söka på ”kartverktyget skyddad natur”. Det finns även möjlighet att ladda ner naturtypskartan som shape-fil. För mer information se Länsstyrelsens hemsida.

**LÄNSSTYRELSEN
BLEKINGE LÄN**

Åke Widgren

Bevarandeplan för Natura 2000-området**SE0410018 Hjärtsjömåla**

Kommun: Karlshamn

Områdets totala areal: 161,9 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2016-12-15

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2016-12-21

Markägarförhållanden:

Staten (Naturvårdsverket)

Regeringsbeslut, historik:

SPA: 2006-05-01, regeringsbeslut M2005/6486/Na, pSCI: 1998-12-01, SCI: 2005-01-01,
SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut M2010/4648/Nm**Naturtyper och arter som ska bevaras i området:**Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

3130 - Ävjestrandsjöar

7140 - Öppna mossar och kärr

9010 - Taiga

91D0 - Skogsbevuxen myr

A108 - Tjäder, *Tetrao urogallus*A217 - Sparvuggla, *Glaucidium passerinum*A223 - Pärluggla, *Aegolius funereus*A236 - Spillkråka, *Dryocopus martius***Bevarandesyfte**

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EUs fågeldirektiv eller art- och habitatdirektiv. För det enskilda Natura 2000-området är syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de naturtyper eller arter som utgjort grund för utpekandet av området. Hjärtsjömåla bidrar till uppfyllandet av miljömålen Levande skogar, Myllrande våtmarker, Levande sjöar och vattendrag och Ett rikt växt- och djurliv.

Områdets prioriterade bevarandevärden är den för Blekinge ovanligt stora arealen av taiga, samt förekomsten av de till taigan knutna fågelarterna tjäder, spurvuggla, pärluggla och spillkråka. Hjärtsjömåla är ett av länets största sammanhängande områden med barnaturskog. Området ingick i den inventering av särskilt skyddsvärda statligt ägda skogar som gjordes 2004.

Beskrivning av området

Hjärtsjömåla ligger i nordöstra delen av Karlshamns kommun. Området innehåller ett för länet ovanligt stort barnaturskogsområde dominerat av tall och gran. I områdets södra del finns ett inslag av bok och i delar av tallskogen finns spridda lavbemängda krattekar. Terrängen är delvis grovblockig och området innehåller även ett mosaikartat inslag av små kärr och tallmossar (klass 2 i länets våtmarksinventering). Insprängt i området finns även en del anlagda gran- och tallbestånd som bör utvecklas och självföryngras. Kolrester i marken tyder på att den nuvarande naturskogen kan ha uppkommit efter brand. Ett flertal rödlistade arter har påträffats, men mängden gamla träd och död ved gör att området med stor sannolikhet hyser fler arter än vad som är känt. Vidare hyser området en för Blekinge ovanligt stark population av tjäder, samt förekomst av järpe, pärluggla, spurvuggla och spillkråka (rödlistad som nära hotad). I ett av kärren växer rikligt med kallgräs. Invid vägen i områdets sydöstligaste del finns grunden efter en gammal gård. Inom området finns två nyckelbiotoper.

Området omfattar hela Östra Hjärtsjön och halva Västra Hjärtsjön, som båda klassats som ävjestrandsjöar. Sjöarna är näringsfattiga och har relativt klart vatten. Sjöarna utgör målsjöar inom den regionala kalkningsverksamheten och kalkas årligen. Östra Hjärtsjöns pH-värde ligger runt 7. Östra och Västra Hjärtsjön är utpekade som vattenförekomster. Båda sjöarna har genom expertbedömning fått den sammanvägda ekologiska statusen god status (2013).

Vad kan påverka negativt

Skog:

- Skogsbruksåtgärder i anslutning till området kan leda till ökad fragmentering av biotoper, vilket försvårar arters spridning och kan ge ändrat mikroklimat för arter.
- Avsaknad av skogsbrand i barnaturskogen kan bland annat innebära brist på viktiga strukturer och funktioner som nybränd ved och mark.
- Viltbete kan försvåra föryngringen av såväl tall som lövträd.

Våtmarker:

- Nydikning, eller rensning av äldre diken utanför området, kan påverka områdets (våtmarkernas, skogens och sjöarnas) hydrologi.
- Spridning av kalk, aska eller gödningmedel i anslutning till området, kan bland annat skada dess mossflora eller vegetationen i övrigt (arter som är anpassade till sura förhållanden).

Sjöar:

- Skogsbruksaktiviteter i tillrinningsområdet kan orsaka ökad belastning av humusämnen, grumling och igenslamning av bottenvegetation och grunda bottnar. Avverkning av strandskogen förändrar hydrologi och struktur i strandzonen och ökar risken för erosion.

Grumling är negativt både för naturtypen ävjestrandsjöar och för dess karaktäristiska- och typiska arter (notblomster och fisktärna).

- Markavvattning och regelbunden rensning av diken i tillrinningsområdet kan orsaka grumling som är negativt både för naturtypen ävjestrandsjöar men även för dess karaktäristiska- och typiska arter.
- Fiske som är ensidigt mot vissa arter eller som är för hårt i förhållande till sjöns naturliga produktionsförmåga kan påverka konkurrensförhållanden och artsammansättning.
- Utsättning av främmande arter, eller fiskstammar kan ändra konkurrensförhållanden, sprida smitta och/eller orsaka genetisk kontaminering.

- Kalkning av omgivande våtmarker förändrar de fysiska och kemiska förutsättningarna för strandmiljöernas naturligt förekommande arter. Kalkning av naturligt sura (icke antropogent försurade) tillflöden och sjöar påverkar förutsättningarna för de arter som är anpassade till naturligt sura förhållanden.

Tjäder, sparvuggla, pärluggla, spillkråka:

- Tjädern har starkt missgynnats av det storskaliga skogsbruket, särskilt i södra och mellersta Sverige där betydande populationsnedgångar konstaterats. Det allvarligaste hotet i skogsbrukslandskapet är de förändringar som skett och fortfarande sker på landskapsnivå, exempelvis fragmentering och tillkomsten av stora arealer med monokulturer av tall och gran som aldrig tillåts bli biologiskt mogna.

- Försämrade tillgång på byte (smågnagare) i skogs- och mellanbygderna till följd av upphörande jordbruk och minskade arealer öppen mark i omgivningarna kan på sikt hota pärlugglan och i viss mån även sparvugglan.

Bevarandeåtgärder

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kap. 27-29§§).

Skydd för området:

Området är avsatt som naturreservat sedan 2010, med en skötselplan från samma år och skyddas enligt 7 kap 4-6 och 30 §§ miljöbalken. I reservatsföreskrifterna regleras naturvårdsförvaltningen, allmänhetens rättigheter och skyldigheter samt markägarens och nyttjanderättshavarens förfoganderätt över området och vad denne behöver tåla för intrång. Reservatet förvaltas av Länsstyrelsen Blekinge.

Enligt 1 a § Artskyddsförordningen är det förbjudet att avsiktligt störa fåglarna, särskilt under deras parrings-, uppfödning-, övervintrings- och flyttperioder. Det är även förbjudet att skada eller förstöra fåglarnas fortplantningsområden eller viloplatsar.

Artskyddsförordningen (1998:179) förbjuder förvaring av levande exemplar av sparvuggla och pärluggla. Förordningen förbjuder också import, export och försäljning av levande och döda exemplar av tjäder som är olagligt fångade eller olagligt dödade i Sverige. Där förbjuds också förvaringen av levande exemplar. (Vissa undantagsregler finns angivna i artskyddsförordningen).

I rådets förordning (EG) nr 338/97 regleras import och export samt försäljning av levande och döda exemplar av sparvuggla och pärluggla. Sådan import och export samt försäljning får endast ske efter tillstånd från Jordbruksverket.

Utsättning av fisk kräver tillstånd enligt Fiskeriverkets föreskrifter (FIFS 2011:13) om utsättning av fisk samt flyttning av fisk i andra fall än mellan fiskodlingar.

Områdets ytvatten skyddas enligt vattendirektivet. Miljökvalitetsnormer för vatten fastställs med stöd av 5 kap miljöbalken, enligt vattenförvaltningsförordningen och Havs- och vattenmyndighetens författningssamling, HVMFS 2013:19 samt HVMFS 2015:4. Normerna ställer krav på vattnets kvalitet.

För att förbättra förutsättningarna för Natura 2000-områdets limniska miljöer kan gröna skogsbruksplaner, skogscertifiering eller frivilliga avsättningar för skogsfastigheter uppströms och i anslutning till Natura 2000-området vara effektiva redskap. Information till markägare och verksamhetsutövare bör samordnas mellan Länsstyrelsen, Skogsstyrelsen och kommunen.

Behov av skötselåtgärder:

Möjligheten att genomföra naturvårdsbränning i taigan bör undersökas.

Den aktuella förekomsten av tjäder, sparvuggla, pärluggla och spillkråka bör följas upp.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

3130 - Ävjestrandsjöar

Areal: 20,5 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Området omfattar hela Östra Hjärtsjön och halva Västra Hjärtsjön, som båda klassats som ävjestrandsjöar. Sjöarna är näringsfattiga och har relativt klart vatten. Västra Hjärtsjön är sänkt. Vatten rinner från Västra till Östra Hjärtsjön via ett vattendrag som mer kan klassas som ett dike. Den för naturtypen typiska arten notblomster samt hårslinga, rostnate och flotagräs (relativt ovanlig i länet) förekommer rikligt i båda sjöarna, liksom kransalgen glans/mattslinke. I Östra Hjärtsjön finns även en utbredd matta av kransalgen papillsträse på sjöns botten. Strandvegetationen utmed sjöarna domineras av pors och flaskstarr men även arter som vattenklöver, knappsäv, sjöfräken och säv finns utmed framförallt Västra Hjärtsjöns stränder. Sjöarna utgör målsjöar inom den regionala kalkningsverksamheten och kalkas årligen. Östra Hjärtsjön provtas årligen inom kalkeffektuppföljningen. Sjöns pH ligger runt 7. I Östra Hjärtsjön finns uppgift om fiskarterna mört, gädda och abborre och i Västra Hjärtsjön häckar den för naturtypen typiska arten fisktärna. Inom vattenförvaltningens arbete med EU:s ramdirektiv för vatten har så kallade vattenförekomster utpekats. Både Östra och Västra Hjärtsjön är sådana vattenförekomster. Båda sjöarna har genom expertbedömning fått den sammanvägda ekologiska statusen god status (2013). Ingen klassificering av biologiska kvalitetsfaktorer i sjön har gjorts.

Bevarandemål

Arealen av Ävjestrandsjöar ska vara minst 20,5 hektar. Sjöarnas hydrologiska regim ska vara naturliknande, det vill säga ha vattenståndsfluktuationer med naturlig säsongvariation, så att förutsättningarna för naturtypens typiska och karaktäristiska arter upprätthålls samt skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald. Strandzonen ska präglas av en återkommande störning med periodvis blottlagda stränder och en ånnu kortskottsvegetation (exempelvis vågerosion och ishyvling). Vattnet ska vara klart med ett siktdjup och ljusklimat som är förknippat med naturtypen och ha en god fysikalisk och kemisk vattenkvalitet. Vattnet ska ej vara för surt, syrgashalten god och halten av näringsämnen naturligt låg- intermediär. Där lämpligt bottenstrat finns (sand eller grus) ska det finnas kortskottsvegetation i form av den typiska arten notblomster. Sjön ska vara fri från främmande arter eller fiskstammar som kan påverka dess artsammansättning eller variation av arter negativt genom ändrade konkurrensförhållanden eller smittspridning. Ekologisk status enligt vattenförvaltningsförordningen ska vara minst god.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som gott.

7140 - Öppna mossar och kärr

Areal: 2,2 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

En mindre del av området har klassats som naturtypen öppna mossar och kärr. De små kärren bildar en mosaik i landskapet. I nordväst finns ett öppet kärr med ljung, tuvull, tranbär och rikligt med kallgräs. I bottenskiktet förekommer vitmossor och renlav.

Bevarandemål

Naturtypens areal ska vara minst 2,2 hektar. Våtmarken ska vara opåverkad av diken med avvattande effekt. Naturtypen ska vara fri från igenväxningsvegetation som uppväxande sly samt invandrad tall, gran och björk. Den typiska arten kallgräs ska förekomma i en livskraftig population.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som gott, men en noggrannare inventering av typiska arter är önskvärd.

9010 - Taiga

Areal: 69,8 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

En stor del av Natura 2000-området utgörs av taiga. Skogen domineras av tall, men bitvis finns ett betydande inslag av gran, och i vissa delar även spridda träd av bok och lavbemängd krattek. Marken är delvis mycket blockig och svårframkomlig. Fältskiktet domineras av främst lingon och blåbär. Bland övriga arter i fältskiktet märks mjölon och tallört. De rödlistade arterna hållav (sårbar), dvärgbägarlav (nära hotad) och kandelabersvamp (nära hotad) förekommer i området. Av vedskalbaggar har *Oxypoda bicolor*, *Cis glabratus* och rödbukad blombok påträffats, samtliga indikatorarter för skyddsvärd barrskog. Död ved förekommer i riklig mängd. Kolrester i marken tyder på att den nuvarande naturskogen kan ha uppkommit efter brand. Insprängt i barnaturskogen finns ett flertal små tallmossar och kärr, liksom ytor med planterade tall- och granbestånd. Utöver det som idag är taiga finns omkring 18 ha barrskog som är klassad som utvecklingsmark mot taiga.

Bevarandemål

Naturtypens areal ska vara minst 88 hektar, varav 18 hektar idag utgörs av utvecklingsmark. Skogen ska utvecklas med naturlig dynamik. Naturliga processer som åldrande och avdöende av träd leder till att död ved finns i olika grovlekar och nedbrytningsstadier och att skogen är olikåldrig. Omvälvande störningar i form av exempelvis högt grundvatten, stormfällning och insektsangrepp kan leda till att hela eller delar av skogen under perioder har en annan karaktär. Detta är en del av skogens utveckling. Den typiska arten tallört ska förekomma i en livskraftig population.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som gott.

91D0 - Skogsbevuxen myr

Areal: 3,2 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

Tre mindre kärr inom området har klassats som skogsbevuxen myr. De har ett glest trädskikt av tall, ett inslag av glasbjörk, och bitvis riklig förekomst av skvattram i fältskiktet. Tuvull är dominerande art.

Bevarandemål

Naturtypens areal ska vara minst 3,2 hektar, och myren ska vara opåverkad av diken med avvattande effekt. Myrens artsammansättning av karaktäristiska arter som skvattram ska vara intakt. Den talldominerade myren ska vara fri från igenväxningsvegetation som uppväxande sly och invandrad gran.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet bedöms som gott, men en noggrannare inventering av typiska arter är önskvärd.

A108 - Tjäder, Tetrao urogallus

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Tjädern kräver större sammanhängande skogsområden och rik tillgång till våtmarker av olika slag för att den ska finnas i livskraftiga bestånd. Under olika delar av året utnyttjas olika miljöer och samtliga dessa måste finnas inom rimligt avstånd från varandra. Vintertid kräver tjädern förekomst av äldre successionsfaser av talldominerad skog där den äter tallbarr och tallskott. Sommartid äter arten mycket blåbärsris och förekommer i de flesta typer av bärrik skog. Under den tidiga delen av våren äter hönorna mycket tuvull, och rik tillgång på proteinrika blad, blommor och frön bestämmer till stor del hönans möjlighet att producera ägg. Efter kläckningen är insektsrika våtmarker en mycket viktig miljö för kycklingarna. De enskilda fåglarna rör sig normalt inom ett område i storleken 25 kvadratkilometer. Hannarna är starkt traditionsbundna till speciella lekplatser. Hjärtsjömåla anses vara ett tjäderns starkaste fästen i Blekinge, men närmare uppgifter om artens aktuella förekomst saknas. Förutsättningarna för arten, med bland annat rik tillgång till orörd barrskog och våtmarker, bedöms som goda.

Bevarandemål

Tjäder ska årligen häcka inom området, och dess livsmiljö taiga ska ha ett gynnsamt bevarandetillstånd enligt de bevarandemål som är formulerade för arten.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet går i nuläget inte att bedöma. Uppgifterna om artens förekomst är relativt gamla. En uppföljning måste ske.

A217 - Sparvuggla, *Glaucidium passerinum*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Sparvugglans optimala häckningsmiljö är gammal, flerskiktad grandominerad blandskog med rik förekomst av grova lövträd (främst asp, björk och al). Tillgång på lämpliga boplatser i form av gamla bohål från större hackspett eller tretåig hackspett förefaller vara en nyckelfaktor.

Sparvugglan är dock flexibel i sitt val av häckningsplats och förekommer likaväl i naturskogsbestånd som i områden med en blandning av rena produktionsbestånd och hyggen, så länge lämpliga boträd finns att tillgå. I södra Sverige finns den ofta på gammal, igenväxande inägomark med rik förekomst av äldre asp. Arten jagar (gnagare och småfåglar) över arealer i storleksordningen 1,5 kvadratkilometer. I Hjärtsjömåla har sparvuggla observerats vid enstaka tillfällen, men närmare uppgifter om artens förekomst saknas. Förutsättningarna för arten bedöms som goda.

Bevarandemål

Sparvuggla ska årligen häcka inom området, och dess livsmiljö taiga ska ha ett gynnsamt bevarandetillstånd enligt de bevarandemål som är formulerade för arten. En god livsmiljö förutsätter bland annat tillgång till lämpliga hålträd.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet går i nuläget inte att bedöma. Uppgifterna om artens förekomst är relativt gamla. En uppföljning måste ske.

A223 - Päruggla, *Aegolius funereus*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Pärugglan häckar med de största tätheterna i tät granskog, men frekvent även i barr- och lövblandskog med stor andel tall, björk och asp. Mera tillfälligt hittar man arten i ren tallskog. I södra Sverige häckar den sällsynt men regelbundet i bokbackar och grövre aspbestånd på inägomark, förmodligen till följd av brist på bohål i barrskogsmiljön. Den föredrar äldre skog med rik förekomst av små gläntor och öppningar i form av exempelvis stormfällan. Ofta påträffas arten i gränsområden till hyggen och inägor samt kring större myrar, förmodligen därför att bytestillgången är högre i dessa marker än centralt inne i den täta skogen. Emellertid utsätter sig "kantugglorna" därmed samtidigt för en högre predationsrisk från andra ugglor som exempelvis slag- och kattuggla. Pärugglan häckar helst i hål av spillkråka, men kan undantagsvis hålla till godo med naturliga håligheter och hål efter gröngöling eller större hackspett. Arten häckar dessutom gärna i holk. Bra bohål är en bristvara och hannarna försöker därför stanna året runt i häckningsreviret. Under häckningstiden jagar pärugglan över tämligen stora territorier, ofta i storleksordningen 3-10 kvadratkilometer. Lämplig föda är olika smågnagare, främst sork men även skogsmöss, näbbmöss och småfåglar. För god häckningsframgång krävs höga gnagartätheter. Pärugglan uppträder nomadiskt över stora delar av den norra barrskogsregionen och under vissa år berörs Sverige av större flyttningsrörelser under perioden september–november. I Hjärtsjömåla har päruggla observerats vid enstaka tillfällen, men närmare uppgifter om artens förekomst saknas. Förutsättningarna för arten, med bland annat god tillgång till lämpliga boträd, bedöms som goda.

Bevarandemål

Päruggla ska årligen häcka inom området, och dess livsmiljö taiga ska ha ett gynnsamt bevarandetilstånd enligt de bevarandemål som är formulerade för arten. En god livsmiljö förutsätter bland annat tillgång till lämpliga hålträd som vanligtvis utgörs av gamla spillkråksbon.

Bevarandetilstånd

Bevarandetilståndet går i nuläget inte att bedöma. Uppgifterna om artens förekomst är relativt gamla. En uppföljning måste ske.

A236 - Spillkråka, *Dryocopus martius*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Spillkråkan behöver tillgång på lämpliga häckningsplatser, främst i form av grov asp, tall eller bok. Boträden ska vara minst 30 cm diameter för asp och 40 cm för tall. Spillkråka är en nyckelart som producerar ett stort antal bohål som är lämpliga för större hålhäckande fåglar och däggdjur som ej själva förmår att mejsla ut sitt bo. Arten behöver även tillgång på lämplig föda i form av vedlevande insekter och myror. Den födosöker lågt i träd och stubbar, gärna i rotrötade granar, efter hästmyror.

I Hjärtsjömåla har spillkråka observerats vid enstaka tillfällen, men närmare uppgifter om artens förekomst saknas. Förutsättningarna för arten, med bland annat god tillgång till lämpliga boträd, bedöms som goda.

Bevarandemål

Spillkråka ska årligen häcka inom området, och dess livsmiljö taiga ska ha ett gynnsamt bevarandetillstånd enligt de bevarandemål som är formulerade för arten. En god livsmiljö förutsätter bland annat tillgång till lämpliga boträd.

Bevarandetillstånd

Bevarandetillståndet går i nuläget inte att bedöma. Uppgifterna om artens förekomst är relativt gamla. En uppföljning måste ske.

Dokumentation

- ArtDatabanken. 2015. Rödlistade arter i Sverige 2015. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artportalen. www.artportalen.se (uttag 2016-04-14)
- Baranowski, R. 1990. Översiktlig inventering av vedinsekter i naturskogsområden i Blekinge. (opublicerad rapport till Länsstyrelsen i Blekinge län).
- Brunet, J. 2003. Blekinges skogar – biologisk mångfald samt urval och skötsel av skogsreservat. Länsstyrelsen i Blekinge län.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 1994. Våtmarker i Blekinge (VMI).
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2010. Beslut om bildande av naturreservatet Hjärtsjömåla i Karlshamns kommun.
- Länsstyrelsen i Blekinge län. 2010. Skötselplan för naturreservatet Hjärtsjömåla i Karlshamns kommun.
- Löfgren, Rolf och Henriksson, Stefan (ed). 2004. Skyddsvärda statliga skogar. Naturvårdsverket, Rapport 5340.
- Naturvårdsverket. 2003. Art- och naturtypsvisa vägledning. Fåglar 2. A108 tjäder.
- Naturvårdsverket. 2003. Art- och naturtypsvisa vägledning. Fåglar 3. A217 spurvuggla.
- Naturvårdsverket. 2003. Art- och naturtypsvisa vägledning. Fåglar 3. A223 pärluggla.
- Naturvårdsverket. 2003. Art- och naturtypsvisa vägledning. Fåglar 4. A 236 spillkråka.
- Naturvårdsverket 2011. Vägledning för de svenska naturtyperna i habitatdirektivets bilaga 1. Dnr NV-04493-11.
- Naturvårdsverket 2012. Vägledning för de svenska naturtyperna i habitatdirektivets bilaga 1. Dnr NV-04493-11.
- Skogsstyrelsen. 1995. Nyckelbiotop. Ärendebeteckning: N 6819-1995.
- Skogsstyrelsen. 2003. Nyckelbiotop. Ärendebeteckning: N 2030-2003.

Bilagor

Bilaga 1. Områdeskarta

